

ensstemmelse, naar den er udjævnet og lægt, saa gaa alle paagældende ud fra, at nu er der Fred og ingen Fare, nu er man over Vanskelighederne, og nu vil ved god Villie fra alle Sider et saadant Tilfælde ikke gentage sig. Hvorfor skal man saa staa frem, særlig naar man ikke bliver spurgt derom, og plapre ud med noget, der har været, men ikke er mere.

Det ærede Medlem mente, jeg havde gjort en frygtelig Dumhed ved min Omtale i Klosterskoven af den højtærede Konseilspræsidents Programtale; jeg havde sagt, at den var ikke bestemt for Offentligheden kun til at være indenfor Partiets Vægge. Og det var ganske forskrækkeligt, at jeg kunde sige noget saadant. Det ærede Medlem har nu givet en ganske fejl Fremstilling af, hvad der passerede, thi det var slet ikke den højtærede Konseilspræsidents Programtale, der var Tale om, det var det meget omtalte Spørgsmaal om Konseilspræsidentens Tro. Derom sagde det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), at den Mand, der havde sendt det Budskab ud i Landet om denne Tro, havde givet Højre et tungt og mægtigt Vaaben mod Venstre i Forsvarssagen. Dertil tillod jeg mig at svare, at hvis det forholdt sig saaledes, hvis den Mand, der havde sendt dette Budskab ud i Landet, havde givet Højre et tungt og mægtigt Vaaben mod Venstre i Forsvarssagen, saa er det Zahle og ingen anden, saaledes løde min Ord, thi vi vide alle, at den højtærede Konseilspræsidents Programtale havde ikke været bestemt til at holdes indenfor 4 Vægge, og den blev holdt her i Tinget. Men saa spurgte det ærede Medlem for Ringsted, hvorledes det forholdt sig med denne meget omtalte Tro. Det var ham, der sendte dette Budskab ud i Landet. Jeg skulde mene, at en politisk Fører maa særlig under saadanne Omstændigheder som dem, der den Gang laa for, være berettiget til at kunne udtale sig med fuld Tillid til sine Partifæller i Partimødet, uden at nogen kan klage over, at der er fremkommet Udtaleser, som maaske kunne skade, maaske ikke, det skal jeg ikke komme ind paa, hvis Partifæller sætte sig ud over Partiets Regler og drage det frem offentlig, der er passeret i Partimøder.

Det ærede Medlem sagde endelig, at jeg ved et Møde i Ejby i forrige Maaned havde udtalt mig for et Kompromis angaaende Valgretsreformen. Det er fuldstændig opdigtet. Det, der passerede, var, at en æret Radikaler, skal jeg vel kalde ham, der var til Stede, talte om de Para-

graffer i det oprindelige kommunale Lovforslag, som det ærede Medlem i sin Tid saa livligt døbte Snørelivsparagrafferne eller Spændetrøje-paragrafferne, og denne Radikaler gjorde gældende, at det var naturligvis Forberedelsen til Valgretsreformen. Jeg svarede hertil, at det var slet ikke Tilfældet, og at disse Paragraffer vare blevne foreslaaede paa et Tidspunkt, da der endnu ikke forelaa nogen Affattelse af Forslaget om Valgretsreformen. Jeg blev saa spurgt, om jeg mente, det var daarlige Paragraffer, jeg havde foreslaaet, og dertil sagde jeg, at det mente jeg ikke, jeg mente, det var gode Bestemmelser, og at jeg fremdeles mente, det i og for sig var gode Bestemmelser uden Hensyn til, hvorledes de paagældende kommunale Raad ere sammensatte, paa den nuværende eller paa en hvilken som helst anden Maade; men at jeg skulde have udtalt mig for eller skulde have stillet i Udsigt noget som helst Kompromis angaaende Valgretsreformen, er en fuldstændig Opdigtelse og slet ikke andet. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) rettede en Forespørgsel til den højtærede Finansminister om Nationalbankens Oktroj. Jeg skal dertil sige, at om denne Sag har der været ført Forhandlinger mellem Nationalbanken og Justitsministeriet, og disse Forhandlinger ville blive fortsatte. Derefter ville Finansministeren og de øvrige Medlemmer af Ministeriet blive dragne ind i disse Forhandlinger, og det vil ende med, at et Forslag under den ene eller den anden Form, af den ene eller den anden Beskaffenhed, som jeg ikke for Øjeblikket kan udtale mig om, vil i god og tilbørlig Tid blive forelagt for den høje Rigsdag.

Det ærede Medlem spurgte om, hvorledes jeg stillede mig til en Omordning af Apotekervæsenet. Jeg vil derom sige, at der ligger saa mange andre Reforme for, at jeg fremdeles tror, som jeg har sagt tidligere, at dette maa staa noget i anden Række, saa meget mere som man derved opnaar, at Apotekerfonden faar Lejlighed til yderligere at forøges og til yderligere ved den endelige Ordning at kunne gøre Gavn.

Om Retsreformen skal jeg saa lidt som om noget andet af mig paa Rigsdagen forelagt Lovforslag udtale mig, da der jo vil blive tilstrækkelig Lejlighed til Udtaleser og Forhandlinger desangaaende, efterhaanden som de paagældende Forslag komme til Forhandling.

En Revision af Sagførerloven tror jeg ikke, at der er nogen Grund til at foretage. Der har altid været, ogsaa under den